

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.805 van 22 juli 2003
in de zaak A. 106.367/XIV-5134.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat J. BOULBOULLE-KAZCOROWSKA,
 kantoor houdende te 4621 RETINNE-FLERON,
 Rue Bureau 87

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door:
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Oezbeekse nationaliteit, op 2 juni 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing 4 mei 2001 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot bevestiging van de beslissing van 25 september 2000 van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 mei 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 12 juli 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 18 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. PELONERO, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KAZCOWSKA verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 24 augustus 2000 en zich op 29 augustus 2000 vluchteling verklaart; dat op 25 september 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 4 mei 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Premier moyen:

Violation de l'article premier A, al. 2, de la Convention de Genève et motivation inadéquate.

Attendu que le Commissaire Général motive sa décision par les contradictions qui entacheraient les récits du requérant lors de l'audition devant l'Office des Etrangers et devant le CGRA;

Que le Commissaire Général fonde sa conviction sur les contradictions qu'il relève et qui, selon lui, enlève la crédibilité du récit du requérant;

Que, selon le Commissaire Général, les contradictions existeraient entre les déclarations faites à l'Office des Etrangers et au Commissariat Général;

Que le Commissaire Général relève, par exemple, que, lors de son audition devant le CGRA, le requérant a déclaré ne pas connaître les personnes qui ont mis le feu à sa maison, alors qu'à l'Office des Etrangers, il déclare que c'est huit Taliks;

Que le requérant même s'il sait que se sont des Taliks qui ont mis le feu à sa maison, ne les connaissaient pas, il n'y a donc pas de contradictions;

Attendu que les discordances incriminées ne peuvent résulter que de la traduction ou transcription erronée des déclarations du requérant lors de son audition à l'Office des Etrangers;

Attendu que le requérant a décrit avec précision les circonstances qui l'ont poussés à quitter son pays;

Qu'on ne peut pas mettre sérieusement en doute la sincérité du requérant, d'autant que le Commissaire a eu la possibilité de vérifier les détails rapportés par le requérant et poser toutes les questions utiles à la manifestation de la vérité, si le récit tel que présenté par le requérant au moment de l'audition ne lui paraissait pas crédible ou en adéquation avec celui donné à l'Office des Etrangers;

Or, aucune contradiction n'a été relevée lors de son audition au Commissariat Général;

Que le requérant a donné toutes les explications les plus complètes aux questions posées;

Qu'il n'est pas concevable d'admettre une motivation qui relève les discordances par rapport aux déclarations notées par un autre fonctionnaire qui a nécessairement posé des questions différentes et a noté les informations qui lui apparaissent importantes mais qui, ne reflètent qu'une partie du vécu évoqué par le requérant et ne se superposent pas avec les questions posées lors de l'audition au Commissariat Général;

Que le récit développé plus avant qui résume le vécu de la requérante fait clairement état de motifs qui relèvent de la protection de la Convention de Genève;
Qu'il en résulte que la décision du Commissaire Général n'est pas valablement motivée.";

2.1.2. Overwegende dat, wat de ingeroepen schending van artikel 1, A, 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen (Conventie van Genève) betreft, dient te worden herhaald dat dit verdrag op zichzelf niet volstaat om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is; dat deze verdragsbepaling geen duidelijke en juridisch volledige bepaling is die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, oplegt; dat aan deze bepaling derhalve een directe werking moet worden ontzegd; dat de verzoekende partij de rechtstreekse schending van artikel 1, A, 2) van het Verdrag van Genève niet dienstig kan inroepen; dat het middel, in zoverre het betrekking heeft op een schending van artikel 1, A 2) van de Conventie van Genève, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij voorts betoogt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden enkel te wijten zijn aan de slechte vertaling bij de dienst Vreemdelingenzaken; dat uit het administratief dossier echter blijkt dat zij het verhoorverslag van de dienst Vreemdelingenzaken heeft ondertekend en heeft verklaard dat het overeenstemt met de inlichtingen die zij gegeven heeft; dat zij in haar verzoekschrift in dringend beroep geen opmerkingen heeft geformuleerd met betrekking tot een eventueel taalprobleem en ook uit het verhoorverslag voor de commissaris-generaal niet blijkt dat zij enige opmerking hieromtrent heeft gemaakt; dat zij bovendien nalaat aan te tonen welke communicatieproblemen zich hebben voorgedaan en in welke mate dit haar rechten heeft aangetast; dat de verzoekende partij tenslotte de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden op zeer algemene wijze minimaliseert doch daarmee niet aantoonst dat de bestreden beslissing op onjuiste feitelijke gegevens is gesteund of op kennelijk onredelijke wijze is genomen; dat het eerste middel ongegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Deuxième moyen: Violation de l'article 52 de la loi du 15 décembre 1980, modifiée par la loi du 18 juillet 1991:

Attendu que l'article 52 permet au Ministre de l'Intérieur dans une compétence exceptionnelle de déclarer non recevable les demandes d'asile, si la demande est manifestement fondée sur des motifs étrangers à l'asile.

Que cette décision suppose que:

La demande est frauduleuse et, dans ce cas, c'est au Ministre qui invoque la fraude d'en apporter la preuve. La demande ne se rattache ni aux critères de la Convention de Genève ni à d'autres critères justifiant d'asile.

Que ce texte constituant une exception dans la compétence générale du Commissaire Général aux Réfugiés et aux Apatrides, doit être interprété de manière stricte.

Qu'il faut, dès lors, que la demande soit manifestement étrangère et qu'elle soit fondée sur des motifs manifestement étrangers à l'asile, ce qui signifie que le critère ne peut être réalisé que si le requérant invoque par exemple des faits de droit commun, en l'espèce le requérant invoque des motifs qui relèvent de la protection de la Convention de Genève.";

2.2.2. Overwegende dat de artikelen 63 en 63/3 juncto 52 van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal de mogelijkheid bieden om een bevestigende beslissing te nemen inzake de onontvankelijkheid van een asielaanvraag op basis van de bedrieglijkheid of de kennelijke ongegrondheid ervan; dat bij een onderzoek in de ontvankelijkheidsfase dient te worden onderzocht of er redelijkerwijze van uit mag worden gegaan dat de feiten die de asielaanvrager naar voren brengt tijdens zijn asielaanvraag, waarachtig zijn en beantwoorden aan de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève; dat indien uit dit onderzoek blijkt dat de verstrekte gegevens niet redelijkerwijze onder de criteria van het Vluchtelingenverdrag zijn te brengen, kan worden besloten tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag; dat de verzoekende partij met haar algemene stellingname, zonder in te gaan op de diverse door de commissaris-generaal in aanmerking genomen motieven, niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal met de bestreden beslissing de grenzen van de ruime appreciatiebevoegdheid, die hem krachtens de artikelen 63 en 63/3 juncto 52 van de Vreemdelingenwet is toegekend, heeft overschreden; dat het tweede middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig juli tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.